

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010193
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3617010193.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného H. H. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.01.2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

H. H., nar. XX.XX.XXXX v J., bytom J.X., P. XXXX/XX,
prechodne Z. X, nezamestnaný, slobodný, t.č. ÚVTOS Banská
Bystrica,

je v i n n ý , ž e :

dňa 04.06.2017 v čase medzi 19:30 hod. a 20:00 hod. v obci Z. v smere na obec X., po štátnej ceste č. 11/592, viedol v čase zadržania vodičského preukazu osobné motorové vozidlo značky O. XXX s ev. č. J., pričom v obci Z. bol prepísaným spôsobom zastavovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, na čo vodič nereagoval, v jazde pokračoval ďalej a zastavil až pred bránou na pozemok rodinného domu č. X v obci Z., kde po zastavení a vystúpení z vozidla nereagoval na výzvy príslušníkov PZ, aby zostal stáť a vošiel cez otvorenú vstupnú bránu na pozemok rodinného domu č. X v obci Z., kde ho pre podozrenie z trestnej činnosti prenasledovali príslušníci PZ, pričom ho našli v montážnej jame v garáži, odkiaľ ho dostali za použitia donucovacích prostriedkov, nakoľko kládol aktívny odpor, kde pri následnej orientačnej dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6020 s výrobným číslom A410192, ktorým nebolo požitie alkoholu zistené, bol vyzvaný, aby sa podrobil lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, pričom toto lekárske vyšetrenie odmietol,

t e d a :

pri výkone inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

č í m s p á c h a l :

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, § 39 ods. 4 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 19 (devätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, § 39 ods. 4 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 34 (tridsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/46/2017-180 zo dňa 07.06.2017, právoplatným dňa 16.06.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 22.09.2017 na tunajšom súde obžalobu na H. H. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 10.01.2018, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a svojho konania úprimne ľutuje. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku MUDr. Segedu zo dňa 11.08.2017 podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku čítaním listinných dôkazov, a to lustrácie v registri priestupkov z č.l. 103-104, odpis z registra trestov z č.l. 105 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/46/2017 a sp. zn. 2T/122/2014.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. V jeho konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 11.08.2017 vyplýva, že u obžalovaného bola zistená závislosť od metamfetamínov v rozhodnom štádiu aktuálne v proklamovanej abstinencii, zistený abúzus kanabinoidov bez psychosomatickej závislosti. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle sa tento môže dopúšťať trestnej činnosti, preto znalec navrhol obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, má jednu vyživovaciu povinnosť. Doposiaľ bol 2 krát súdne trestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/46/2017-180 zo dňa 07.06.2017, právoplatným dňa 16.06.2017 (vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu), pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 24 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/100/2016 zo dňa 16.06.2016, právoplatným toho istého dňa, bol obžalovaný podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/122/2014 zo dňa 25.08.2014. Zároveň mu bola v zmysle § 68 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba v trvaní 1 rok. Obžalovaný bol do súčasnosti 5 krát postihnutý za spáchanie priestupku, z toho 4 krát na úseku dopravy.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

U obžalovaného súd zistil 1 poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/46/2017-180 zo dňa 07.06.2017, právoplatným dňa 16.06.2017, je potrebné postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. V prípade obžalovaného išlo o súbeh dvoch prečinov, z ktorých najprísnejšie trestný je prečin ublíženia na zdraví, zároveň súd vzhliadol k skutočnosti, že u obžalovaného prevyšuje pomer priťažujúcich okolností, čím došlo k zvýšeniu spodnej hranice trestnej sadzby o 1/3 (upravená trestná sadzba 28 mesiacov až 60 mesiacov). Nakoľko obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, súd v súlade so závermi Stanoviska Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 per analogiam aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by to mohol urobiť i prokurátor v dohadovacom konaní. Tento postup súdu zároveň bránil tomu, aby mohla byť obžalovanému priznaná i poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona. Súd tiež vzhliadol k skutočnosti, že obžalovaný predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Preto v zmysle § 157 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, § 39 ods. 4 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov nepodmienečne, keď v danom prípade mal za to, že takýto trest je postačujúci na nápravu páchatela a jeho prevýchovu. Za danej situácie možno jednoznačne konštatovať, že iný, ako nepodmienečný trest odňatia slobody by svoj účel nesplnil. Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Nakoľko sa obžalovaný predmetného skutku dopustil pri vedení motorového vozidla (a bolo tomu tak i v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/46/2017), súd mu zároveň uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v cestnej premávke, pri ukladaní ktorého zohľadnil (ako už vyššie súd rozviedol) pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a i vyhlásenie

obžalovaného, preto v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, § 39 ods. 4 Trestného zákona mu uložil súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 34 mesiacov.

Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/46/2017-180 zo dňa 07.06.2017, právoplatným dňa 16.06.2017, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd obžalovanému tiež v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, pričom pri rozhodovaní o uložení tohto ochranného opatrenia vychádzal najmä so záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, podľa ktorého u obžalovaného bola zistená závislosť od metamfetamínov v rozhodnom štádiu aktuálne v proklamovanej abstinencii, zistený abúzus kanabinoïdov bez psychosomatickej závislosti. Znalec odporučil uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. S týmto záverom sa stotožnil aj súd, pričom uloženie ochranného liečenia ambulantnou formou považoval za potrebné, keď v danom prípade rozhodujúcim faktorom je vôľa obžalovaného skončiť s užívaním omamných a psychotropných látok, avšak súd má za to, že toto jeho rozhodnutie musí byť v súčasnosti podporené aj pomocou špecializovaného odborníka a v tejto kombinácii je predpoklad, že sa dostaví pozitívny výsledok.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a ochrannom opatrení v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).